

LISTY GALANTSKÝM 4/2022

Milí priatelia, bratia a sestry,

mám pocit, že v posledných rokoch jedna katastrofa strieda druhú. Ešte len od tejto nedele sa začínajú uvoľňovať opatrenia proti Covidu, ktorý nás tu trápil celé dva roky, a už sme sa ocitli zoči-voči ďalšej hrozbe a krutej realite – vojne na Ukrajine. S bolesťou v srdci sledujeme vývoj u našich východných susedov. Mnohí z nás nechceme zostať len pozorovateľmi udalostí, ale chceme sa aj nejako zapojiť k zmierneniu následkov toho, čo je ťažké počúvať a nie byť a žiť uprostred toho. Otázka je, čo môžem urobiť ja?

1. Každý z nás sa môže a má modliť za ukončenie tohto vojnového stavu. Nestrácajme vieru, že Pán Boh môže zasiahnuť aj do takejto ťažkej a zložitej situácie.

2. Už dnes prichádzajú na naše územie rodiny, matky s deťmi, ktoré utekajú pred vojnou zo strachu o svoj život či o život svojich najbližších. Zdá sa, že väčšina z tých, čo prichádzajú na Slovensko, prichádza za niekým, koho tu má. Ale nie je to tak so všetkými a počet utečencov sa môže zvyšovať zo dňa na deň. Nehovorím, že sa človek musí rozhodnúť hneď, ale začnime rozmýšľať nad tým, či by sme dokázali alebo mohli prichýliť rodinu, matku s jedným či s dvoma deťmi vo svojej domácnosti. Nie je to jednoduché a každému z nás napadne množstvo otázok i pochybností o vlastnej bezpečnosti. Skúsme nad tým ale aspoň začať rozmýšľať, aby, keď to bude potrebné, sme vedeli pomôcť. Nieкто má možno dom alebo byt, ktorý nevyužíva a vedel by ho poskytnúť ako dočasné ubytovanie pre tých, čo potrebujú. Nieкто si trúfne zobrať týchto ľudí aj do vlastnej domácnosti a poskytnúť im strechu nad hlavou, teplo, pokrm. Pre niekoho môže byť cesta, že takúto domácnosť podporí potravinami či zaviaže sa prinesením obeda či večere. Prosím, len sa netvármе, že sa nás to netýka. →

Povzbudzujem Vás k tomu na základe slov Ev. podľa Matúša 25, 31 – 46.

3. Niektorí sme darcovia krvi a kvôli pandémie sme dlhší čas neboli darovať. Nieкто sa k tomu ešte nikdy neodhodlal alebo mu to ani nenapadlo. Je vysoko pravdepodobné, že v blízkyh dňoch môže byť aj Vaša krv veľmi potrebná či už v našich nemocniciach, ktoré podajú pomocnú ruku raneným alebo priamo na Ukrajine, kde je veľa zranených ľudí, civilistov i vojakov. Ak to zdravotný stav dovoľuje, poďme v týchto dňoch darovať krv a možno tým zachránieme ľudský život.

4. Aj v našej cirkvi bol zriadený účet s cieľom finančnej pomoci obetiam vojny na Ukrajine. Svoj príspevok môžete priniesť na farský úrad a my ho prevedieme alebo zaslaním na účet SK42 0200 0011 6900 0044 3012 VS:663300 Správa pre prijímateľa: Zbierka pre Ukrajinu. Na www.ecav.sk nájdete aj iné formy pomoci v tejto kritickej chvíli pre našich susedov.

Bratia a sestry, dokážme, že viera v Pána Ježiša nie je iba o slovách, ale aj o konkrétnych obetavých činoch. Staňme sa ľuďmi na správnom mieste s obetavým srdcom.

Miroslav Kerekréty

Kázeň na Predpôstnu nedeľu, 27. februára 2022

„A čo by som ľudskými jazykmi hovoril, aj anjelskými, a lásky by som nemal, bol by som iba cvendžiacim kovom a zvučiacim zvonom. A čo by som vedel aj prorokovať a poznal všetky tajomstvá a mal všetko možné poznanie, a čo by som mal takú vieru, že by som hory prenášal, a lásky by som nemal - nič nie som. A čo by som rozdal všetok svoj majetok, i telo si dal spáliť, a lásky by som nemal, nič mi to nepomôže. Láska je trpezlivá, láska je dobrotivá, nezávidí, láska sa nevystatuje a nenadúva; nie je neslušná, nie je sebecká, nerozčuľuje sa, nezmyšľá zle, neraduje sa z nepravosti, ale teší sa s pravdou; všetko znáša, všetkému verí, všetkého sa nádejá, všetko pretrpí. Láska nikdy neprestane. Ale prorockvá sa pomínú, jazyky umlknú, poznanie sa pomínie. Lebo sčiasťky poznávame a sčiasťky prorokujeme, ale keď príde dokonalé, čiastočné sa pomínie. Keď som bol dieťa, hovoril som ako dieťa, zmyšľal som ako dieťa, usudzoval som ako dieťa; ale keď som sa stal mužom, zanechal som detské spôsoby. Doteraz totiž vidíme len hmlisté obrazy, akoby v zrkadle, ale potom tvárou v tvár: Doteraz poznávam čiastočne, ale potom poznám tak, ako aj mňa

poznal (Boh). Teraz však zostáva viera, nádej, láska, to troje, ale najväčšia z nich je láska. “

1. list Korinským 13, 1 - 13

Milí bratia a sestry,

Pán Boh nás miluje a nemá záľubu v smrti hriešneho človeka. Kvôli tomu poslal na svet svojho syna Ježiša Krista, ktorý svoju lásku k nám dokázal tým, že sa obetoval kvôli nám na dreve golgotského kríža. Táto nádherná zvesť o Božej láske k nám a našej záchrane v Ježišovi Kristovi sa nám zvestuje vždy, keď sa vhlíbime do Božieho slova a počúvame ho. Tejto zvesti o Božej láske a našej záchrane skrze Pána Ježiša Krista hovoríme evanjelium. Ono je dobrou a radostnou zvesťou pre nás všetkých. Čo nám chce dnes na pozadí dnešného prečítaného textu Písma svätého z 1.listu Korinským kresťanom Božie slovo povedať?

Dnešnou predpôstnou nedeľou uzatvárame vianočný kruh. Je to nedeľa, ktorej sám názov označuje, že stojí pred ďalším kruhom slávnostnej polovice cirkevného roka, pred veľkonočným kruhom. Skôr ako prídu veľkonočné sviatky predchádza im doba pôstu. Dnes sme akoby na križovatke, kde dnešná nedeľa ako šípka ukazuje smer, ktorým sa budeme v cirkvi ďalej uberať. Je zaujímavé, že akurát v dnešnú nedeľu máme hovoriť o láske. Je to text veľmi vhodný a často používaný hlavne k sobášom, ale je v ňom posolstvo pre nás aj keď sa blížime k pôstu.

Náš prečítaný text ospevuje tie najkrajšie hodnoty, akých je láska schopná. Pri pozornom čítaní a zamýšľaní sa nad ním prideme k tomu, že hovorí vlastne o dokonalej láske. O láske, v ktorej nieto zloby, závidi, nepravosti, netrpezlivosti, o láske slušnej, skromnej, nesebeckej, žičlivej, obetavej, láske, ktorá všetko znesie, všetkému verí, všetkého sa nádeje, všetko pretrpí. Dokáže vari niekto z ľudí takto milovať? Sme takí dokonalí vo svojich vzťahoch k Pánu Bohu a k našim blíznym, či dokonca k našim najbližším v našich rodinách? Aj v tom najlepšom človeku je kus sebeckva, ktoré káže viac milovať seba ako druhého. Aj slovo Božie nám svedčí, že nieto nikoho dobrého a dokonalého, všetci totiž zhrešili a nemajú slávy Božej. Nositeľom lásky, ktorá vysoko prevyšuje ľudské pravidlá, je jedine Boží Syn, Pán Ježiš Kristus. Hymna lásky je na predpôstnu nedeľu vybraná práve preto, aby sme si uvedomili, že taká láska, ako je opísaná v našom texte, existuje, že bola prejavená práve nám ľuďom v utrpení a smrti Božieho Syna Ježiša Krista na kríži.

Celá pôstna doba hovoriaca o veľkosti ľudského hriechu, utrpenia Pána Ježiša Krista a Jeho smrti na kríži, je zvesťou o veľkej a dokonalej láske. Aby Pán

Ježiš Kristus mohol vykonať dielo spásy – teda aby zvíťazil nad smrťou – musel najprv zniesť mnohé poníženie, výsmech, bolesť a smrť. A túto veľkú obeť by bez lásky k človeku nedokázal priniesť. Pre našu záchranu a vyslobodenie zo zatratenia bol trpezlivý, dobrotivý, nie sebecký, pre nás všetko zniesol a všetko pretrpel. Takého činu je schopná len dokonalá láska. My ľudia ani pri najlepšej vôli nie sme schopní takejto lásky.

Ježišova láska má ešte jeden rozmer. Zomieral aj za svojich nepriateľov, za tých, ktorí Ho pribili na kríž. My dokážeme ešte tak milovať tých, ktorí milujú nás, ale je veľakrát nad ľudské sily milovať nepriateľa. Sme náchyľnejší odplácať nenávisť nenávisťou, zlobu zlobou, ale nie láskou. A práve toto naše správanie opisuje ap. Pavel slovami: Keď som bol dieťa, hovoril som ako dieťa, zmýšľal som ako dieťa usudzoval som ako dieťa, ale keď som sa stal mužom, zanechal som detské spôsoby. Aj v našom správaní sú mnohokrát detské (nedospelé) spôsoby, ale tie máme s pomocou Božou zanechať (prekonať) - a duchovne, ľudsky dospievať. Nie je to vôbec jednoduché, lebo ozajstne milovať znamená mnohokrát trpieť, zapierať seba samého. Takáto láska doviedla Ježiša až na kríž. To nás však nemá odradiť, ale naopak motivovať, aby sme sa v moci Ducha Svätého stávali novými ľuďmi. Po vzore Pána Ježiša Krista sa pokúsme túto dokonalú lásku uplatňovať vo svojom živote.

Začnime tohtoročné pôstne obdobie s pohľadom na Ježiša nielen ako na mučeníka, ale vidíme predovšetkým tú veľkú lásku, ktorá Ho držala vo chvíľach utrpenia, ktorá dávala zmysel Jeho pozemskému pôsobeniu, vidíme lásku, ktorá je väčšia ako viera a nádej. Láska je zo všetkých cností najtrvalejšia a všetky ostatné cnosti majú len dočasnú platnosť. Viera je veľkou cnosťou, ale vo večnosti jej už nebude treba. Podobne je to aj s nádejou, lebo tá sa vo večnosti stane skutočnosťou. Všetky cnosti, ktoré nás vyzývajú premáhať naše hriešne ja tam už nebudú, lebo tam nebude hriechu. Ale láska bude aj vo večnosti.

Práve preto, že láska je najväčšou cnosťou, je treba, aby sme na lásku nadovšetko dbali. Bez lásky sa nemôžeme páčiť Pánu Bohu a byť príjemní ľuďom. Keď láska v našom srdci nebude, všetko ostatné je zbytočné. Vzor tak veľmi prepotrebnej lásky nám ukázal Pán Ježiš Kristus a počas pôstu sa budeme touto láskou zaoberať ešte viac. Nech sa nás zmocní natoľko, že budeme jej šíriteľmi vo svojom okolí.

Amen.

Mgr. Jaroslav Mlynár